

براساس آمار مردادماه

شتاب گرانی‌ها کاهش یافت

بررسی‌های آماری نشان می‌دهد در مرداد ماه سال جاری، تورم نقطه به نقطه گوشت قرمز و ماکین بیشترین میزان کاهش را نسبت به تیرماه داشته است. البته این کاهش در تورم نقطه به نقطه گوشت قرمز به معنای کاهش قیمت این کالا در مردادماه امسال نبوده و صرفاً از شتاب افزایش قیمت در این گروه کالایی کاسته شده است. به عبارتی همچنان این گروه کالایی نسبت به مرداد سال گذشته ۲۶.۷ درصد افزایش قیمت را تجربه کرده است. به گزارش آکویران، مرکز آمار ایران در آخرین گزارش خود، شاخص قیمت مصرف‌کننده در مردادماه سال جاری را اعلام کرده است.

صفحه ۳

روایت "محمود صادقی" از دلایل تأمل‌برانگیز محدودیت و محرومیت در دانشگاه‌ها

محرومیت استادان زیر ضرب سیاست جناحی

قیمت مصرف‌کننده در مردادماه سال جاری را اعلام کرده است. براساس این آمار بیشترین میزان تورم نقطه به نقطه مربوط به گروه «میوه و خشکبار» و کمترین آن مربوط به گروه «روغن‌ها و چربی‌ها» بوده است.

نوده و صرفاً از شتاب افزایش قیمت در این گروه کالایی کاسته شده است. به عبارتی همچنان این گروه کالایی نسبت به مرداد سال گذشته ۲۶.۷ درصد افزایش قیمت را تجربه کرده است. به گزارش آکویران، مرکز آمار ایران در آخرین گزارش خود، شاخص

ررسی‌های آماری نشان می‌دهد در مرداد ماه سال جاری، تورم نقطه به نقطه گوشت قرمز و ماکین بیشترین میزان کاهش را نسبت به تیرماه داشته است. البته این کاهش در تورم نقطه به نقطه گوشت قرمز به معنای کاهش قیمت این کالا در مردادماه امسال

واکنش‌های ادامه‌دار به حضور "حمیدرضا عارف" در مراسم دولتی

در دسر پسران برای پدران

معاون اول رئیس‌جمهور در مراسم تکریم و معارفه وزرای پیشین و فعلی نیرو گفت فاصله قطعی برق با ایده "رشد ۸ درصدی" اقتصاد

پذیر مورد غفلت قرار گرفته است گفت: در برنامه سوم، با آنکه تاکید زیادی بر این نوع انرژی‌ها داشتیم، اما وزیر وقت نیرو حاضر نبود سهم تولید برق از این بخش اندکی افزایش یابد، دلیل مخالفتشان هم آن بود که سوخت مجانی می‌گرفتند، اما آن نگاه مقطعی حداکثر ۴ یا ۵ ساله، نتیجه‌اش این شده که امروز با قطعی برق روبرو هستیم اما استفاده چندانی از انرژی‌های تجدید پذیر نداریم. استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر باید یک بحث ملی باشد اما نگاه بخشی در این حوزه به ما ضربه زد اکنون ما باید با تلاش بسیار به سمت استفاده از انرژی خورشیدی، بادی و سایر انرژی‌های تجدید پذیر مانند زمین گرمایی برویم، البته تولید و استفاده از انرژی‌های کلاسیک را نیز رد نمی‌کنیم و باید با قدرت ادامه بدهیم.

وضعیتی قرار داشته ایم و در پایان دوره در چه وضعیتی کار را تحویل می‌دهیم. عارف در ادامه سخنان خود در این جلسه، با بیان اینکه «آب» چالش دهه آینده جهان است، گفت: این چالش برای ما که متعلقه‌ای با اگوسیستم خشک قرار داریم پیچیده‌تر است اما با این حال آنچنان که باید در زمینه استفاده از آب، دقت نمی‌کنیم. وی افزود: علیرغم همه شعارها و برنامه‌های گذشته، سهم بخش کشاورزی در استفاده از آب در کشور ما ۸۶ است که ۱۶ درصد بیش از متوسط جهانی است و این در حالیست که ما یک سوم متوسط جهانی در کشورمان آب داریم، در بخش مصرف خانگی و بخش صنعت نیز همین مشکلات هدر رفت بالا و استفاده بی رویه از آب را داریم. معاون اول رئیس‌جمهور در زمینه کمبود برق با بیان اینکه سهم انرژی‌های تجدید

برای متقی این امر صورت گرفته است. وی یادآور شد: به نظر من اجرای اینترنت طبقاتی در پارک فناوری پردیس و برای برخی فنوارن و شرکت‌ها بدسلیقی بوده و اصلاً نباید چنین چیزی اعلام می‌شد و شخصاً با اینترنت طبقاتی موافق نیستیم.

دیگر اینترنت طبقاتی وجود نخواهد داشت، گفت: شخصاً با اینترنت طبقاتی موافق نیستیم. به گزارش همدلی، حسین افشین دیروز در نشست خبری دومین جایزه ملی فناوری نکست ۱۴۰۳ که در محل ساختمان معاونت علمی ریاست‌جمهوری برگزار شد، در پاسخ به سؤالی درباره بحث اینترنت طبقاتی و اینکه برای اعضای پارک فناوری پردیس زیرمجموعه معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست‌جمهوری اینترنت بدون فیلتر در نظر گرفته شده است، اظهار

"حسین افشین" معاون علمی رئیس‌جمهور اظهار کرد: اینکه چرا فقط به پارک فناوری پردیس اینترنت بدون فیلتر تعلق گرفته و برای سایر پارک‌ها لحاظ نشده است، به این خاطر است که پارک فناوری پردیس تنها پارک زیر مجموعه این معاونت است و پیگیری‌هایی برای تحقق این امر صورت گرفته است. معاون علمی رئیس‌جمهور با بیان این که رئیس‌جمهور در حال پیگیری موضوع رفع فیلتر است و با این پیگیری‌ها و تحقق آن،

یادداشت

پیام مثبت وزارت عراقی

سید رحمان موسوی _ اینکه گفته می‌شود عراقچی همان ظریف است به عقیده من جمله درستی نیست؛ عراقچی، عراقچی است و شخصیت مستقلی دارد. ظریف به عنوان وزیر امور خارجه، به خاطر رویکردهای دیپلماتیک و ارتباطات عمومی قوی‌اش شناخته می‌شود و عراقچی بیشتر به عنوان یک دیپلمات فنی و متخصص در مذاکرات هسته‌ای؛ و سبک او ممکن است بیشتر بر مباحث فنی و حقوقی متمرکز باشد. ظریف به عنوان یکی از معماران توافق هسته‌ای برجام شناخته می‌شود، در حالی که عراقچی نقش فنی و اجرایی بیشتری در مذاکرات داشت و نظرات و رویکردهای آن‌ها ممکن است در مورد توافقات و مسائل بین‌المللی متفاوت باشد.

شخصیت و دیدگاه‌های سیاسی هر دو نفر متفاوت است. این تفاوت‌ها می‌تواند بر نحوه تعامل آن‌ها با دیگر کشورها و مذاکره‌کنندگان تأثیر بگذارد؛ چراکه به طور کلی، اگر چه هر دو چهره مهمی در دیپلماسی ایران هستند، اما ویژگی‌ها و نقش‌های متفاوت آن‌ها باعث می‌شود که نباید آن‌ها را یکسان دانست. وزیر شدن عراقچی برای دنیا پیام مثبت داشته است. محمدجواد ظریف و عباس عراقچی، البته شباهت‌های قابل توجهی نیز دارند؛ هر دو دارای سابقه طولانی در حوزه سیاست خارجی ایران هستند و در مذاکرات بین‌المللی نقش مهمی ایفا کرده‌اند. هر دو در مذاکرات هسته‌ای ایران (برجام) مشارکت داشته‌اند. ظریف به عنوان وزیر امور خارجه و عراقچی به عنوان مذاکره‌کننده ارشد. هر دو دارای تحصیلات عالی در رشته‌های مرتبط با علوم سیاسی و روابط بین‌الملل هستند. ظریف دکنترای خود را از دانشگاه کالیفرنیا دریافت کرده و عراقچی نیز تحصیلات خود را در این زمینه ادامه داده است. هر دو به اهمیت دیپلماسی و گفت‌وگو در حل بحران‌ها و مسائل بین‌المللی اعتقاد دارند و به دنبال ایجاد روابط مثبت با دیگر کشورها هستند. هر دو پیش از ورود به دولت، تجربه کار در سازمان‌های بین‌المللی و نهادهای مختلف را داشته‌اند که به آن‌ها در مذاکرات کمک کرده است.

مهم‌تر از همه موارد ذکر شده در بیان تفاوت‌ها و شباهت‌ها ذکر این نکته است که هر دو به شدت به حفظ منافع ملی ایران متعهد هستند و تلاش می‌کنند تا در مذاکرات بهترین نتایج ممکن را برای کشور به دست آورند/ دیپلماسی ایرانی.

تحلیل‌گر سیاست‌خارجی

یادداشت

"وفاق‌ملی" و الزام‌های آن

باتوجه به روحیه انعطاف‌پذیری و همکاری و همدلی و مناعت طبع رئیس‌جمهور تاحدی با چانه زنی و ریش‌گرو گذاشتن و گله‌گذاری و با لحن آرام و حاکی از همدلی و همکاری می‌توان از بروز اختلافات و علنی شدن آن جلوگیری کرد. اما اگر این اختلافات ماهوی و بنیادین و در حوزه‌های متخلف و بسا وزاری متعدد باشد، دیگر با ریش سفیدی و گفت‌وگو و شیوه‌های کدخدمانشانه قابل حل نخواهد بود. طرح اتحاد و اتفالی که با روحیه و رویکرد رای‌دهندگان کمتر همخوانی داشته باشد، منجر به شکست می‌شود.

بهترین شیوه وفاق در کابینه این بود که رئیس‌جمهور شیوه انعطاف و تساهل و تسامح را در خصوص وزاری تخصصی بکار می‌برد نه وزاری سیاسی که نماد رئیس‌جمهور و دولت حاکم است. به عنوان مثال اگر وزیر کشور یک اصلاح طلب بود و برای ایجاد وفاق وزیر بهداشت و درمان یک فرد میانه رو و حتی اصول‌گرا بود امکان فرصتی بودن کابینه بیشتر بود اما با این وضعیت و چینش کابینه بدین صورت احتمال چالشی شدن کابینه وجود دارد. اگر حداقل ۵۰ درصد از وزرا اصلاح طلب بودند و وزاری کلیدی همفکر رئیس‌جمهور و کابینه رای می‌آورد، آنگاه می‌توانستیم بگوییم مجلس صدای ملت را شنید و به آن تمکین کرد و جای بسی امیدواری بود که با درک واقعیات از طرف دولت و مجلس وفاقی خوشایند صورت گرفت. اگر چنین می‌شد با قاطعیت می‌توانستیم نام آنرا دولت وفاق و یک فرصت برای کشور قلمداد کنیم اما چون این ترکیب کابینه با رای مردم تناسب چندانی ندارد به نظر می‌رسد که تغییر و تحول در خور توجه ایجاد نخواهد کرد. در این صورت رئیس‌جمهور با یک پارادوکس مواجه است. اگر برای امیدواری مردم و برآوردن حداقل انتظارات آنها دست به تغییر بزند با معنای به نام مجلسی مواجه است که با رای به کل کابینه او را نمک‌گیر کرده و رئیس‌جمهور را متهم به عهدشکنی و دبه درآوردن می‌کند. چنانچه در پشت درهای بسته و در خفا چانه‌زنی کند و یک سری واقعیت‌ها را بگوید و با دل خونین لبی خندان بیاورد، هیچ کمکی به کارآمدی دولت نمی‌کند و او می‌ماند و انتظارات انباشته شده مردم. اگر کاسه صبرش لبریز و حقایق را بگوید و استدلال کند که دلش با مردم اما دستش بسته است، بازم درد دوا نمی‌شود و توپخانه مجلس و کیهانیان به سمت او شلیک خواهد شد. نتیجه بحث این است که تا حاکمیت حرف مردم را نشنوند و تصمیمات و اقداماتش با نظر اکثریت تطابق نیابد هرگونه تاکتیک و سیاست و سیاستگذاری اثربخش نخواهد بود و این دولت‌هایی که رئیس‌جمهور از آن به عنوان وفاق ملی یاد میکند وفاقی دولتی است.

فعال سیاسی

علی‌کرد رئیس‌جمهور پزشک‌باز نیست نهایی کابینه را با عنوان دولت وفاق ملی تقدیم مجلس و کابینه وی از مجلس رای اعتماد گرفت. این کابینه از طرف اصلاح‌طلبان مورد انتقاد قرار گرفت و برخی از چهره‌های شاخص اصلاح طلب هم باتوجه به شرایط موجود و محدودیت‌هایی که رئیس‌جمهور داشت با اما و اگرهایی از آن حمایت کردند. افکار عمومی هم استقبالی از این کابینه نکرده لذا اصطلاح وفاق ملی برای این دولت جای سوال دارد. اجماع و اتحاد و انسجام ملی امری پسندیده و تفریق و تنفر و کشمکش از امور مذموم و باعث هدر رفت توان و منابع کشور است. شکی نیست که اگر مردم باهم وحدت داشته و اعتماد متقابل بین ملت-دولت حاکم باشد، کشور از آسیب‌ها مصون و دولت مقتدرتر و کارآمدتر خواهد بود. اما وقتی سخن از دولت وفاق ملی می‌شود و رئیس‌جمهور ناچاراً از دیدگاه خود عدول می‌کند و کابینه‌ای تشکیل می‌دهد که با دیدگاه اکثریت ملت و شعارهای رئیس‌جمهور همخوانی ندارد، و دچار متفاوت می‌شود و وفاق به این شیوه نه تنها موجب اتحاد بیشتر نمی‌شود بلکه به ناامیدی و سرخوردگی رای‌دهندگان دامن می‌زند.

چرا؟ بدین دلیل که اکثر مردم از عملکرد ظریف اصول‌گرا ناراضی و دیدگاه این اکثریت در مقابل رویکرد طیف حاکم بود. اگر با هزار زحمت مردم در مرحله اول ۴۰ درصد و در مرحله دوم کمی کمتر از ۵۰ درصد رای دادند فقط برای تغییر بود. این کابینه توان ایجاد تغییر و محقق کردن انتظارات مردم را ندارد. هر کدام از وزرا دارای اختیاراتی است که باید برای پیشبرد امور و رسیدن به اهداف سازمانی خود از آن اختیارات استفاده کنند. باتوجه به رویکرد سیاسی خود تصمیم می‌گیرد و اقدام می‌کند. حال اگر این وزیر ویراستگرا باشد و بخواهد براساس رویکرد اصلاح‌طلبانه رئیس‌جمهور عمل کند، آزادی عمل نخواهد داشت و به تبع آن خلاقیت در او از بین می‌رود و به جای یک مدیر استراتژیک تبدیل به یک بله قربان‌گو می‌شود و بخش عمده‌ای از وقت و انرژی رئیس‌جمهور صرف تصمیم‌گیری و رفو کردن تصمیمات وزرا می‌شود؛ به این ترتیب از وظایف اصلی خود باز می‌ماند. حال اگر وزیری که از پشت‌توانی رای مجلسی که همفکر و حامی اوست بخواهد براساس دیدگاه خود عمل کند، در قالب بخشنامه و آیین‌نامه‌هایی که منبث از رویکرد فکری سیاسی خودش است، دست به اقداماتی می‌زند که ممکن است با رویکرد رئیس‌جمهور و افکار عمومی همخوانی لازم را نداشته باشد. در این صورت اختلافات بروز می‌کند و مشکلات یکی پس از دیگری هویدا و علنی می‌شود. این فرض دوم متحمل‌تر است.